

1.adventná – 2.12.2018

Boh, ktorý pozerá

Pozri sa dolu, na svoj biedny ľud / on Ťa prosí volá / z hlbokého sna nás všetkých vzbud' / Troja pravica nech koná. Svet, čo si stvoril vzdychá od trápení / niet inej cesty, len Ty / spása z Teba, Pane, pramení / zmiluj sa, Bože svätý.

Lukáš 1:67-72a „Ale Zachariáš, jeho otec, naplnený Duchom svätým, prorokoval, hovoriac: Požehnaný Pán Boh izraelský, že zhlíadal na svoj ľud a vykúpil ho, vyzdvihol nám roh spasenia a v dome svojho služobníka Dávida, ako hovoril ústami svojich starodávnych svätých prorokov, že nás vyslobodí od našich nepriateľov a z ruky všetkých, ktorí nás nenávidia, aby učinil milosrdenstvo s našimi otcami“.

Konšpirátori a paranoidní ľudia majú predstavu, že nás stále niekto sleduje. Pred pár rokmi, na základe televíznej šou, sme sa smiali, že „veľký brat sa pozerá“. **Je to čudné, ak si to predstavíte, že kdekoľvek ste a čokoľvek robíte, stále na vás niekto čumí, o všetkom vie, a možno informácie o vás posúva aj d'alej.** Firmy a spoločnosti, ktoré získajú prehľad o detailoch vášho života ich potom môžu zneužiť a ktovie čo vám aj urobiť.

Je to nepríjemné, ak si predstavíme niekoho, kto nám chce ublížiť alebo sa priživiť na našom živote. No **je tu niekto, kto na nás pozerá a sleduje nás nie preto, aby z nás niečo vytiahol alebo aby nám ublížil.** Jeho pohľad si málokedy uvedomujeme – neveriaci preto, lebo v Neho neveria a veriaci preto, lebo nám neprekáža. Ale ten pohľad na nás spočíva.

Kňaz Zachariáš spieva o Ňom chválospev. Vznikol po smutnej udalosti plnej beznádeje, trápení, pocitu hriechnosti. Vznikol po nádhernej udalosti plnej milosti, zážraku, nového života a nádeje. Zachariáš a Alžbeta, vo vysokom veku, budú mať syna, ktorý bude dôkazom toho, že Bohu nič nie je nemožné.

A predsa: šťastný otec sa nesústredí na svojho syna, nie on je stredobodom jeho života, ale Boh, ktorý mu tohto syna požehnal z veľkej lásky a milosti. Keď príde do života človeka veľké požehnanie: dieťa, titul, dobrá práca, partner, peniaze - aj keď sme si to vyprosili od Pána Boha, sústredíme sa zrazu na ten dar: všetko sa začína točiť okolo neho. Sme takí šťastní, že k nám prišlo požehnanie, že zabúdame na Toho, kto nám svoje požehnanie daroval.

Čas adventu je dobrým časom na uvedomenie si, že sme v živote dostali množstvo požehnaní. Máme ľudí, veci, situácie, možnosti, materiálne i duchovné dary, za ktoré môžeme byť vďační. No zároveň sa nemáme

sústrediť na to hmatateľné, viditeľné, na to darované. Ale **máme myslieť, oslavovať Darca všetkých dobrých darov. On je hodný našej chvály.** Za čo si dnes vďační? Zamyslel si sa nad tým, že Darca je viac ako dar?

Lebo Ten Darca nedáva dary len tak halabala. ***On presne vie, čo Jeho ľudu treba. A to práve preto, že na svojich pozerá.*** Preto aj Zachariáš spieva, že je to Boh, ktorý zhladal, pozrel sa dolu, pozrel sa zblízka, čo je pre človeka potrebné. A preto ponúka nie materiálne veci, ale spásu a vykúpenie. Sme tak zameraní na pozemské dary, že len tie sú pre nás dôkazom lásky. Ak nám dá ten druhý dar, potom vieme, že nás má rád. Zabúdame na to, že láska sa prejavuje pomocou, milým slovom, objatím, uznaním... Materiálny dar je fajn, ak za ním nie je láska a záujem, potom je to len vec. **Najviac sa teda láska dokáže záchranou pred zlom a pritom to nemusí byť nič veľké. Ale veľkosť to nadobúda láskou.**

Keď nám niekto urobí raňajky, zachraňuje nás pred hladom. Keď nám niekto z lásky povie, aby sme sa lepšie obliekli do zimy, zachraňuje nás pred chladom. Keď nám niekto poradí lepšiu cestu, chráni nás pred sklamaním. Ak nás niekto povzbudí alebo objíme, chráni nás pred samotou. Ak nám niekto odpustí, chráni nás pred bolesťou.... Pán Boh nám tiež ponúka ako výraz svojej najhlbšej lásky a oddanosti spásu – záchranu pred nepriateľmi. V čase Jána Krstiteľa to boli nepriatelia hmatateľní, ktorí však predstavovali aj protibožské sily, a to Rimania. My dnes myslíme skôr na záchranu pred duchovnými nepriateľmi, ako je hriech, smrť, súd, diabol.

Náš Boh pozerá dolu na nás a svojim pohľadom zisťuje, že pre nás nie sú dôležité pozemské dary, ale že **to, čo nám najviac treba je spasenie pre večný život.** Tomu je všetko v našom živote podmienené, k tomu všetko smeruje. Možno niekedy nerozumieme Božiemu konaniu, ale to iba preto, že nevidíme to, čo vidí On, že nechápeme Jeho zámery a že často Jeho lásku meriame množstvom pozemského požehnanja. Nezabudnime na to, že Pán Boh má s nami dobré úmysly a preto musíme občas v živote prežiť aj to, čo nechceme a čomu nerozumieme. Náš Boh nás totiž iba túži zachrániť pre večnosť. **Advent je vhodný čas na to, aby sme prijali za svoju túto Božiu túžbu a snahu a aby sme merali Jeho lásku tým najväčším činom záchranu – golgotským krížom.**

Hospodin netajil nikdy plány, ktoré má s ľudstvom: od samého začiatku to speje ku krížu Ježiša Krista a k večnosti, ktorá je pripravená pre všetkých. Tiež sa nezmenil spôsob, ako to dosiahnuť: je to dar, preto spásu treba iba prijať, nemôžeme si ju ničím získať ani kúpiť. Pán Boh k nám pristupuje s milosťou a milosrdenstvom a to preto, lebo vie, že my sami by sme sa nikdy nemohli

zachrániť. No *záchrana niečo stojí. Vlastne niekedy záchrana stojí všetko. Najprv za našu spásu musel zaplatiť Ježiš svojim životom a teraz na túto milosť my musíme odpovedať vzdaním sa svojej pýchy.* Pretože len pokorný môže prijať milosrdenstvo. Nech nám teda Pán Ježiš pomáha nanovo si uvedomiť a prijímať Božiu lásku. Nech nám pomáha aj v tomto adventnom čase zbavovať sa pýchy a prijať Jeho milosť. A nech nám pomáha vnímať Jeho lásku cez maličkosti života.

Deti majú už pripravený adventný kalendár, aby si každý deň otvorili jedno okienko a vzali si z neho niečo sladké. Je to síce krásny zvyk, ale možno by sme mali mať doma dva kalendáre: ten, ktorý si otvárame pre svoje potešenie a ten, cez ktorý dávame potešenie iným. Čo tak každý deň otvoriť pomyselné jedno okienko adventného kalendára a prejať lásku blížnemu. A nemusí to byť materiálny dar, veď láska sa prejavuje miliónmi spôsobov: napr. čo keby sme si vybrali jedného človeka, ktorý neverí v Ježiša a celý advent sa modlil každý deň za jeho záchranu?

Božia láska nás totiž pozýva k tomu, aby sme aj my milovali. Milostivý Boh nás pozýva, aby sme aj my prejavovali milosť a milosrdenstvo. Naučme sa tomu cez advent a budeme to s Božou pomocou praktizovať po zvyšok svojho života.

Boh na nás totiž pozerá. Nie ako dozorca, aby nás pristihol pri hriechu, ale ako Láska, aby nás zachránil od všetkého zlého. On to už urobil v kríži svojho Syna. Už to stačí len prijať, akceptovať a podľa toho žiť. Amen.